

РЕШЕНИЕ

№ 2638

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 03.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **7724** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 233 Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Х. В. А. срещу заповед рег. № 860/ 11.10.2010 г. на началника на 03 РУП при СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че в заповедта непълно и неточно е описана фактическата обстановка при извършване на нарушението от служителя и не са посочени разпоредбите, които са били виновно нарушени. Искане се от съда да отмени оспорения акт. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Ч..

Отвратната страна – началник на 03 РУП при СДВР, чрез процесуалния представител юрк. К, оспорва жалбата.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Х. В. А. заема длъжността „полицейски инспектор” V степен, в Г. „ОДЧ”, категория Г към 03 РУП при СДВР.

Със заповед рег. № з- 7281/24.06.2010 г. на директора на СДВР е възложено извършване на проверка срещу комисар П В – зам. началник на 03 РУП. Въз основа на

тази заповед е изготвена справка рег. № 16562/09.08.2010 г., във връзка с извършена проверка по преписка вх. № 17050/28.06.2010 г. От изложеното в справката се установява, че за времето от 08.00 ч. на 26.05.2010 г. до 08.00 ч. на 27.05.2010 г. Х. А. е бил на работа като оперативен дежурен в „ОДЧ“ при ОЗ РУП. По време на дежурството получил телефонно обаждане от зам. началника на ОЗ РУП комисар П В, че в ж.к. Л неизвестно лице му е нанесло побой. При извършена проверка се установило, че автомобилът е собственост на А З. ПИ А. изпратил ППГ – 361 при комисар В в ж.к. Л, за да разпознае лицето, нанесло му побой. След известно време в ОЗ РУП пристигнали служителите от ППГ – 361, като с тях било и лицето А З, който бил задържан и откаран в ОЗ РУП – СДВР. Със справката е констатирано, че А З не бил вписан в книгата на задържани лица на ОЗ РУП, с което инспектор Х. А. нарушил Инstrukция 1711/15.09.2009 г. Видно от отбелязването върху справката, на 02.09.2010 г. жалбоподателят е бил запознат със същата.

Х. А. е депозирал писмено възражение рег. № 28948/07.09.2010 г. срещу предоставената му справка. По делото е приложена и докладна записка от служителя от 21.07.2010 г.

С оспорената в настоящото производство заповед рег. № 860/ 11.10.2010 г. на началника на ОЗ РУП при СДВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от шест месеца, на основание чл. 224, ал. 2, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР във вр. чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР. В заповедта е посочено, че от справка рег. № 16562/09.08.2010 г. се установило, че инспектор А. е допуснал пропуски в прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, в т.ч. заверено копие от длъжностна характеристика за длъжността „полицейски инспектор IV – VI степен“ в ОДЧ. По искане на жалбоподателя са изслушани свидетелските показания на О. П. С., които съдът кредитира като непротиворечиви с останалите, приети по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 12.10.2010 г. Жалбата до Административен съд С. – град е подадена с вх. № 19435 от 19.10.2010 г., т.е. подадена е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – началника на ОЗ РПУ – СДВР, съгласно чл. 228, т. 3 ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаване на обжалваната заповед дисциплинарно-наказващият орган е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва съдържа елементите, изчерпателно изброени в чл. 246, ал. 1 ППЗМВР: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са

нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Посочената разпоредба е императивна и заповедта за налагане на дисциплинарно наказание трябва да съдържа кумулативно всички предвидени елементи. В оспорената в настоящото производство заповед за налагане на дисциплинарно наказание не са посочени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и разпоредбите, които са били виновно нарушени от наказания служител. В заповедта е посочено правно основание за налагане на наказание „писмено предупреждение” - чл. 224, ал. 2, т. 2, чл. 226, ал. 1, т. 2 ЗМВР във вр. чл. 226, ал. 1, т. 5 ППЗМВР, но не са посочени разпоредбите на закона, които лицето е нарушило, за да бъде ангажирана дисциплинарната му отговорност.

В заповедта е посочено, че дисциплинарното наказание се налага за допуснати пропуски в прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност. В заповедта обаче не се съдържа описание на конкретното нарушение и на служебните задължения, които не са изпълнени от служителя – какви са конкретните действия, които служителят не е изпълнил, кога и на какво основание е следвало тази служебна дейност да се изпълни от лицето. Посочените обстоятелства - мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и разпоредбите, които са били виновно нарушени от наказания служител, остават неизяснени в настоящото производство, като данни за същите не могат да бъдат извлечени и от доказателствата, приложен по делото с административната преписка.

От приложената по делото справка рег. № 16562/09.08.2010 г., на която дисциплинарна наказващият орган се е позовал в мотивите на процесната заповед, се установява, че дисциплинарното наказание е наложено, тъй като задържания А 3 не бил вписан в книгата на задържани лица на 03 РУП, с което инспектор Х. А. нарушил Инstrukция 1711/15.09.2009 г. Но от тази справка не се установява дали вписването на посоченото лице в книгата за задържани лица на 03 РУП е било задължение именно на А., коя е конкретната нарушена разпоредба, с която му е вменено това задължение. Още повече, че от писмените и гласни доказателства, приети по делото се установява, че заповедта за задържане на А 3 е издадена от свидетеля полицаи О. С..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” не съдържа задължителни реквизити по смисъла на чл. 246, ал. 1 ППЗМВР, което представлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е самостоятелно отменително основание съгласно чл. 146, т. 3 АПК. При отсъствието на конкретни факти за констатираните нарушения и непосочването на нарушените разпоредби, се затруднява провеждането на защитата на служителя срещу засягащия правата му административен акт, както и на съдебния контрол за законосъобразност на наложеното дисциплинарно наказание. Наказаният служител следва да знае кои законови разпоредби е нарушил и да е запознат с доказателствата, въз основа на които е установено нарушението, за да организира адекватно своята защита срещу заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Съобразно с всички доказателства по делото и след преценка на оспорения административен акт с оглед критериите по чл. 146 вр. чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият съдебен състав приема, че същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд С.- град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. В. А. Заповед рег. № 860/ 11.10.2010 г. на началника на 03 РУП при СДВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: